

Stellan Bäcklund.
En berest man.

STELLAN BÄCKLUND

– EN VÄRLDSMEDBORGARE

Ett hem speglar ofta människorna som bor där. Stellan Bäcklund och hans hustru Margaretas lägenhet i Bjästa är ett sådant hem. Här finns saker på väggar och i hyllor som avslöjar att kontinenten Afrika har en alldeles speciell betydelse för de som bor här.

Många känner till Stellan för hans engagemang i FN-föreningen och det biståndsarbete han utför. Jag ber honom berätta var hans engagemang för andra platser i världen kommer ifrån.

– Jag växte upp i Kristineberg i Lycksele kommun där pappa jobbade i gruvan, säger Stellan.

– Jag sommarjobbade där och det kom ofta utländska gruvingenjörer för att göra praktik. Jag var den enda som kunde prata engelska så jag fick ta hand om gästerna och där vaknade mitt internationella intresse.

Stellan lämnade Kristineberg för lumpen i Luleå och studier till folkskollärare. Margareta och Stellan träffades redan på gymnasiet och när Stellan sökte sitt första lärarjobb valde han Västanåskolan, för att komma nära Margareta som jobbade

som lärare i Härnösand. 1968 flyttade paret ihop i lägenheten i Bjästa och där bor de kvar än idag.

1975 reste Stellan till Afrika första gången. Sedan dess har han rest tillbaka varje år utom två. Oftast till Zimbabwe.

– Numera har jag fler vänner och bekanta i Zimbabwe än här hemma, säger Stellan. Det är ett otroligt vackert land med fina människor som välkomnar med öppna armar.

Under ett par längre perioder har Stellan och Margaret bott och arbetat i Botswana och Zimbabwe. För Stellan sträcker sig engagemanget längre än till resorna. Det har blivit en livsstil.

– Nästan all min tid går till detta, det har fyllt våra liv och gett en mening. Jag är en förmedlare mellan de som vill ge bistånd och de som tar emot och jag tror att den personliga

kontakten det ger gör att det känns mer nära för den som hjälper.

Stellan var med och startade upp projektet Syskonskola genom FN-föreningen. Ett projekt där skolorna i Örnköldsvik samlar in pengar som går till att förbättra skolorna i Zimbabwe.

– Vi har startat upp bibliotek, ordnat elektricitet och mycket annat. Jag lämnar personligen över pengarna och reser även tillbaka för att se resultatet. Att komma till platsen och möta människorna är så viktigt, det är först då du verkligen förstår behovet och vad hjälpen faktiskt betyder.

Alla föremål som pryder lägenheten har en egen historia att berätta. Där finns en tavla föreställande en fånge i ett fångelse, målade av en dödsdömd fånge och skänkt till Stellan efter fångens avrättning.

► – Den tavlan betyder mycket för mig. I anslutning till mitt besök på fängelset åt jag lunch i närheten och det visade sig att jag delade bord och samtalande med den man som var bödeln som sedan utförde dödsstraffet. Det var en märklig känsla när jag insåg det senare.

En annan berättelse hör till något som liknar en smal träkäpp men som är skelettdelen från en flodhästsvans.

– Vi hade samlat pengar till elektrifiering av en skola och jag visste att det var vanligt med barnaga där. Jag gjorde klart för rektorn på skolan att det inte kunde bli aktuellt med något stöd om inte agan upphörde. Den här käppen användes för att slå barnen och när jag besökte skolan för att se resultatet lämnade rektorn över den till mig som en symbol för att de uppfyllt sin del av avtalet.

Stellan Bäcklund har gjort och gör skillnad för många men är själv man om att framhålla alla som på olika sätt

Under sina resor har han samlat på sig många saker från olika delar av världen.

bidrar och hjälper till. Extra roligt tycker han att det är när unga visar intresse och vill vara med.

– Vi blir ju inte yngre vi som har jobbat med det här. Resan jag gjorde nu senast kan ha varit min sista, men det har varit ett fantastiskt sätt att leva och om jag fick leva om livet igen skulle jag vilja ha samma liv en gång till. ■

TEXT & BILD: GABRIELLA ROSCHMANN